

BOG

ATUANS GRAVE (/BOEGER/ATUANS-GRAVE-0)

Af Ursula K. Le Guin (/forfattere/ursula-k-le-guin) (2022)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/atuans-grave-0) for at anmelde

Atuans grave tilføjer en ny hovedperson og ekstra nuancer til universet i Le Guins episke trilogi. Alle med en snert af fantasi vil nyde den smukke genudgivelse.

LÅN PÅ BIBLIOTEKET

([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/)

SEARCH_BLOCK_FORM-870970-

BASIS%3A134018631&FRAGMENT-CONTENT)

TAGS:

GÆT (/TAXONOMY/TERM/4039) JORDHAVET (/TAXONOMY/TERM/31096)
TENAR (/TAXONOMY/TERM/31112) TROLDOM (/TAXONOMY/TERM/10742)
TROLDMAND (/TAXONOMY/TERM/14242)

ANMELDELSE

08 nov.22

(/index.php/users/j-holmgaard-graibe)

Af Jette Holmgaard Graibe (/index.php/users/jette-holmgaard-graibe)

Skribent

***Atuans grave* tilføjer en ny hovedperson og ekstra nuancer til universet i Le Guins episke trilogi. Alle med en snert af fantasi vil nyde den smukke genudgivelse.**

'Atuans grave' er andet bind i den episke serie, der begynder med Troldmanden fra Jordhavet (<https://litteratursiden.dk/boeger/troldmanden-fra-jordhavet-0>), hvor troldmanden Gæt får åbnet porten til skyggenes verden, og ondskaben slipper fri. Udforskningen og symbolikken af lys og mørke er dominerende i begge bøger, men hvor rejsen i 'Troldmanden fra Jordhavet' en stor del af tiden foregik på det glitrende hav, er handlingen i 'Atuans grave' henlagt til en rejse gennem en mørk og lugtende labyrint.

Pigen Tenar bliver udvalgt til at være den nye præstinde, fordi hun bliver født den nat, hvor den gamle præstinde dør. Som femårig bringes hun til templet ovenpå 'Atuans Grave', tildeles tjeneren Manan og gennemgår et ritual, hvor hendes navn gives tilbage til dem, der hersker over hende, De navnløse, for hun er nu den navnløse, Arha. Hendes barndom er ensom, og hendes eneste venner er Manan og pigen Penthe, som er i lære som præstinde. Arha trænes af præstinderne Thar og Kossil, og får efterhånden flere pligter, blandt andet at udtænke på hvilke udspekulerede måder fangerne skal dø i de mørke underjordiske grave.

En dag finder Tenar ved et tilfælde Gæt, der er brudt ind i gravene, på jagt efter en talisman, der kan skabe fred i Jordhavene, og hans tilstedeværelse påvirker den unge ypperstepræstinde, som kun kender til had og mørke, men som nu konfronteres med en fremmed, der får hende til at tvivle på alt det, hun har lært.

Der er ingen åbenlys romance mellem Tenar og Gæt, men derimod en stor interesse og en nysgerrighed, samtidig med Gæt har en stor respekt for den forvandling, Tenar er midt i på trods af, at de sammen befinder sig gravenes mange lag af ondskab. Parret genser lyset, og ved begge, at når man tænder lys, kaster man en skygge.

Bind to rummer samme storslåede historie som første bind, men nuancerne er flere, og karaktererne mere nærværende og levende. Jeg glæder mig mere og mere til genlæsningen af bind tre 'Den yderste kyst' og er sikker på, at alle unge og voksne med en snert af fantasi vil nyde den smukke genudgivelse af den store trilogi.